

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28.června 2016 v senátu složeném z předsedy JUDr. Richarda Petráska a soudců JUDr. Pavla Bendy a JUDr. Felicie Hruškové odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 a obviněného Ing. arch Petra M., nar. xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 31.března 2016, sp. zn. 2T 90/2015 a rozhodl, t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm.d) tr.ř. se napadený rozsudek zrušuje a podle § 259 odst. 3 písm.a) tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že :

obviněný

Ing. arch. Petr M .,

nar. xxx v Praze, architekt, bytem xxx

je v i n e n , ž e

v době od 30.3.2015 do 9.4.2015 na nezjištěném místě změnil obsah územně plánovací informace vydané dne 30.3.2015 Úřadem městské části Praha 5, Odbor stavební infrastruktury, pod č.j. OSI.HI.1029-14769/2015-Mi-UPI, kterou osobně převzal tak, že si udělal její kopii do počítače a v ní namísto částí „Koeficient podlažní plochy navrhovaného objektu přesahuje hodnotu E. Tato kapacita je pro dané území příliš velká a způsobila by

zhoršení kvality obytného prostředí lokality. Objekt proto požadujeme o 1 podlaží snížit a míru území

zmenšit na hodnotu C-D.“, „Norma tedy požaduje pro předmětný objekt 16 parkovacích stání. Pokud by byl tento počet na pozemku skutečně realizován, vedlo by to k celkovému znehodnocení obytného území.“ a „Jak vyplývá z výše uvedeného, stavební úřad s předloženým záměrem nesouhlasí.“ uvedl „Koeficient podlažní plochy navrhovaného objektu nepřesahuje hodnotu E. tato kapacita je pro dané území ještě přijatelná.“, „Norma tedy požaduje pro předmětný objekt 11 parkovacích stání. Tyto stání by měly být realizovány na pozemku investora či v docházkové vzdálenosti.“ a „Jak vyplývá z výše uvedeného, stavební úřad s předloženým záměrem při dořešení dopravy v klidu na pozemku investora souhlasí“, a následně takto zásadně pozměněnou listinu předal zástupci společnosti AJK Sdružení s.r.o. Sergeyi T., s tím, že mohou ve schválené přestavbě penzionu na dům pro seniory pokračovat a předložil mu k podpisu smlouvu o dílo ohledně zpracování projektové dokumentace a inženýrské činnosti, týkající se projektu – stavby:“Přestavba, přístavba a nástavba objektu č.p. 1029, U šípků 10, Praha 5-Barrandov, na domov pro seniory, kterou Sergey T. dne 9.4.2015 podepsal a na jejím základě obviněnému vyplatil zálohu ve výši 30.000,- Kč

t e d y sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž s p á c h a l

přečin podvodu dle § 209 odst. 1 tr.zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 209 odst. 1 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku, § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obviněný povinen nahradit poškozené společnosti AJK sdružení s.r.o., IČ 00883743, se sídlem Praha 5, U šípků 1029/10 škodu ve výši 30.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškozená společnost AJK sdružení s.r.o. odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 256 tr.ř. se odvolání státního zástupce zamítá.

O d ů v o d n ě n í

Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu bylo tak rozhodnuto, že **obžalovaný Ing. arch. Petr M. byl uznán vinným** přečinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tak, že v době od 30.3.2015 do 9.4.2015 na nezjištěném místě změnil obsah územně plánovací informace vydané dne 30.3.2015 Úřadem městské části Praha 5, Odbor stavební infrastruktury, pod č.j. OSI.HI.1029-14769/2015-Mi-UPI, kterou osobně převzal tak, že namísto částí „Koeficient podlažní plochy navrhovaného objektu přesahuje hodnotu E. Tato kapacita je pro dané území příliš velká a způsobila by zhoršení kvality obytného prostředí lokality. Objekt proto požadujeme o 1 podlaží snížit a míru území zmenšit na hodnotu C-D.“, „Norma tedy požaduje pro předmětný objekt 16 parkovacích stání. Pokud by byl tento počet na pozemku skutečně realizován, vedlo by to k celkovému znehodnocení obytného území.“ a „Jak vyplývá z výše uvedeného, stavební úřad s předloženým záměrem nesouhlasí.“ uvedl „Koeficient podlažní plochy navrhovaného objektu nepřesahuje hodnotu E. tato kapacita je pro dané území ještě přijatelná.“, „Norma tedy požaduje pro předmětný objekt 11 parkovacích stání. Tyto stání by měly být realizovány na pozemku investora či v docházkové vzdálenosti.“ a „Jak vyplývá z výše uvedeného, stavební úřad s předloženým záměrem při dořešení dopravy v klidu na pozemku investora souhlasí“, a následně tuto zásadně pozměněnou listinu předal zástupci společnosti AJK Sdružení s.r.o. Sergeji T., jenž mu v domněnku, že se jedná o pravou listinu předal částku 30.000,- Kč za účelem pokračování ve zpracovávání souvisejícího projektu a jeho projednání u příslušného stavebního úřadu, čímž poškozené společnosti AJK Sdružení s.r.o., IČ: 008 83 743, se sídlem Praha 5, U Šípků 1029/10, způsobil škodu ve výši 30.000,- Kč, a za to byl odsouzen podle § 348 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu dvanácti měsíců. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené společnosti AJK sdružení s.r.o., IČ 008 83 743, se sídlem Praha 5, U Šípků 1029/10, škodu ve výši 30.000,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená společnost AJK sdružení s.r.o. se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání jednak státní zástupce, jednak obviněný.

Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obviněného, a to pouze proti výroku o trestu. Své odvolání odůvodnil tím, že absentuje uložení trestu zákazu činnosti, jak bylo státní zástupkyní v závěrečné řeči navrhováno. Obviněného lze jen stěží označit jako osobu zcela bezúhonnou. Podle výpisu ze systému CESO bylo proti obviněnému vedeno několik dalších trestních řízení. V jednom případě byl Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp.zn. 3T 47/2015 zproštěn obžaloby podle § 226 písm.e) tr.ř. pro přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platy dle § 241 odst. 1 tr.zákoníku pro to, že využil institutu účinné lítosti, nikoliv proto, že uvedený trestný čin nespáchal. V dalším případě Obvodní soud pro Prahu 7 pod sp. zn. 24T 105/2015 podmíněně zastavil trestní stíhání obviněného pro přečin padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 tr.zákoníku. Je zřejmé, že obviněný se dopustil stíhaného přečinu, který je nad to totožný s přečinem, pro který je řešen v této věci. Obviněný byl navíc postižen i na úrovni

disciplinární, což je možné zjistit náhledem do webových stránek České komory architektů. Obviněný nebyl doposud soudně trestán, nicméně osoba bezúhonná, a to profesně, má zcela jiný profil. Zákaz činnosti je možné uložit jako zákaz výkonu činnosti autorizované osoby ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. To znamená, že obviněný nebude moci užívat tzv. kulaté razítko a nebude sám moci jednat před úřady. V žádném případě to neznamená, že by nemohl vykonávat profesi architekta jakožto zaměstnanec. Obviněnému by nebylo znemožněno opatřovat si prostředky na živobytí a zároveň by bylo zabráněno možnému opakování totožné trestné činnosti.

Obviněný se trestné činnosti dopustil v souvislosti s výkonem autorizované činnosti, navíc není bezúhonný, a to ani profesně. Samotné odsouzení obviněného pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem jeho povolání automaticky neznamená odejmutí autorizace podle zákona autorizovaných architektů. Nelze čekat na to, až na případné pravomocné odsouzení zareaguje stavovský orgán. Státní zástupce navrhl, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm.e) , odst. 2 tr.ř. napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr.ř. uložil obviněnému trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvanácti měsíců a dále podle § 73 odst. 1 tr.zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti autorizované osoby – architekta ve výměře tří let.

Obviněný podal odvolání proti výrokům o vině a trestu. Své odvolání odůvodnil tím, že nesouhlasí s právní kvalifikací jako přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 tr.zákoníku. Závěr učiněný soudem, že podstatně změnil obsah územně plánovací informace, neodpovídá skutečnostem, které vyplynuly z provedeního dokazování. Žádný z provedených důkazů nenasvědčuje tomu, že by pozměnil obsah územně plánovací informace ve formě veřejné listiny, tedy jejího originálu či úředně ověřené kopie. Naopak upravil toliko její prostou kopii, již si pořídil naskenováním originálu do svého počítače. Takto pozměněnou elektronickou kopii vytiskl a předal Sergiy T. jako pravou. Uvedený způsob nakládání s originálem územně plánovací informace, vyplývá z jeho úplného doznání a nepřímou jej potvrzuje též fakt, že zástupce poškozené společnosti předložil právě onu pozměněnou kopii, nikoliv její originál. Pokud by poškozená společnost originálem disponovala, jistě by takovou listinu předložila policejnímu orgánu, respektive kdykoliv poté. Charakter zásahu do územně plánovací informace, tj. poměrně rozsáhlé změny jejího textu, nasvědčuje tomu, že musel úpravy provést elektronicky a tedy logicky až ve fázi po vytvoření elektronické kopie územně plánovací informace, nikoliv mechanicky například vpisem nového textu přímo do originálů územně plánovací informace. Podstatně pozměnil toliko prostou kopii. Neověřená kopie veřejné listiny není veřejnou listinou. Tento závěr vychází z judikatury Nejvyššího soudu – např. 11TZ 67/78 nebo 3Tdo 1071/2003. Nebyl naplněn jeden ze znaků skutkové podstaty přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 tr.zákoníku, že by jakkoliv zasáhl do obsahu územně plánovací informace ve formě veřejné listiny. Soud se v hodnocení jeho výpovědi mýlí. Zcela se přiznal. V případě, že by odvolací neshledal podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání podle § 307 tr.ř., obviněný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a trestní stíhání buď § 257 odst. 1 písm.d) tr.ř. podmíněně zastavil anebo znovu rozhodl tak, že jej uzná vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr.zákoníku a za to mu uložil odpovídající trest.

Odvolací soud z podnětu obou podaných odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přesvědčil se, že odvolání státního zástupce důvodné není, zatímco odvolání obviněného je důvodné.

Odvolací soud se nemohl ztotožnit s názorem státního zástupce, že obvodní soud pochybil, když obviněnému neuložil trest zákazu činnosti, který však státní zástupce v závěrečné řeči podle protokolu o hlavním líčení nenavrhl, ale toliko dal obvodnímu soudu v úvahu zda uložit též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu profese architekta, a to v trvání dvou let. Podle odvolacího soudu obvodní soud obviněnému trest zákazu neuložil v souladu s § 38 odst. 2 tr.zákoníku, podle kterého tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena sankce pro pachatele citelnější. Mírnější sankcí je podle odvolacího soudu též trestní sankce uložená samostatně, na rozdíl od případu, kdy je tato sankce uložena spolu s další sankcí nebo sankcemi. Pokud státní zástupce v odvolání poukazuje na to, že obviněnému lze jen stěží označit jako osobu zcela bezúhonnou, podle odvolacího soudu bezúhonnost není právním termínem trestního práva. Bezúhonnost je upravena v § 6 odst. 1 písm.c) , odst. 2 živnostenského zákona a její podstatnou je, že určitá osoba nebyla odsouzena vůbec nebo pro stanovený okruh trestných činů. Odvolací soud je konsternován argumentací státního zástupce, že obviněný nemůže být považován za osobu zcela bezúhonnou, když byl dle § 226 písm.e) tr.ř. zproštěn obžaloby ze skutku kvalifikovaného jako přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 tr.zákoníku, protože využil institutu účinné lítosti a nikoliv proto, že uvedený trestný čin nespáchal. Výše citovaný názor státního zástupce je v diametrálním rozporu se zásadou presumpce neviny uvedenou v § 2 odst. 2 tr.ř. , v článku 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a v článku 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Ze stejných důvodů nelze v žádném případě akceptovat ani názor státního zástupce, že obviněného lze jen stěží považovat za osobu zcela bezúhonnou, když Obvodní soud pro Prahu 7 podmíněně zastavil trestní stíhání obviněného pro přečin padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 tr.zákoníku, neboť je zřejmé, že se obviněný stíhaného přečinu dopustil. Výše citovaný názor státního zástupce je opět v diametrálním rozporu se zásadou presumpce neviny, podle které dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní stíhání, hledět, jako by byl vinen. Obviněný byl dne 29.4.2015 v disciplinárním řízení Českou komorou architektů postižen pokutou, přičemž dne 10.7.2016 dojde o výmazu této sankce. Se státním zástupcem lze souhlasit v tom, že trest zákazu činnosti je možné uložit jako zákaz výkonu činnosti autorizované osoby dle zákona č. 360/1992 Sb. , ve znění pozdějších předpisů. Názor státního zástupce, že uložení takovéto sankce obviněnému neznámá, že by nemohl vykonávat profesi architekta, jakožto zaměstnanec, je sice teoreticky správný, ale podle odvolacího soudu by se jednalo u osoby dosud soudně netrestané o trest nepřiměřeně přísný. Podle odvolacího soudu totiž nelze důvodně předpokládat, že pokud by se obviněný se záznamem v rejstříku trestů o trestu navrhovaném státním zástupcem dostavil na úřad práce a požadoval zaměstnání jako architekt , že by se úřadu práce podařilo obviněného v této profesi u nějaké firmy zaměstnat. Z těchto důvodů odvolací soud odvolání státního zástupce zamítl dle § 256 tr.ř. , neboť ho neshledal důvodným.

Odvolací soud souhlasí s názorem obviněného, že provedenými důkazy nebyla jakkoliv vyvrácena jeho obhajoba, že upravil kopii územně plánovací informace tak, že si jí pořídil naskenováním originálu do počítače a takto pozměněnou elektronickou kopii vytiskl a předal poškozenému. Podle Rozh. č. 30/1972 Sb. rozh.tr.neověřená kopie veřejné listiny není veřejnou listinou ve smyslu § 131 a § 348 odst. 1 tr.zákoníku. Podstatná změna obsahu takové kopie bez ověření příslušným orgánem není proto trestným činem padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 tr.zákoníku.

Z těchto důvodů odvolací soud rozhodl dle § 258 odst. 1 písm.d) tr.ř. napadený rozsudek zrušit a za splnění zákonných podmínek § 259 odst. 3 písm.a) tr.ř. znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Při úvaze o druhu a výměře trestu odvolací soud přihlédl ke všem zákonným kritériím, uvedeným v § 38 - 39 tr.zákoníku , § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku a uložil obviněnému shodný trest jako byl uložen v napadeném rozsudku obvodním soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 28. června 2016

JUDr. Richard Petrásek, v.r.
Předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Trantinová

Toto rozhodnutí ze dne 28.6.2016, sp.zn. 7To 214/2016 nabylo právní moci a vykonatelnosti dne 28.6.2016.

Připojení doložky právní moci provedla dne 10.5.2017 Martina Trantinová